दुह्याज्ज्येष्ठस्य ज्यैष्ठिनेयस्य। यो वा गतश्रीः स्यात्। अपरो दुह्यात् कनिष्ठस्य कनिष्ठिनेयस्य। योवा बुभूषेत्" [१] इति। ज्येष्ठभार्यायाः पुत्रो ज्यैष्ठिनेयः। स्वयञ्च भ्रातॄणां मध्ये ज्येष्ठः। तादृशस्य पश्चिमदिग्वर्त्तिनौ स्तनौ दुह्यात्। यो भवितुमितःपरं श्रियं प्राप्तुमिच्छति। तस्याप्यपरौ दुह्यात्। लोके दोहनात्पूर्व्वं वत्सचोषणादूर्ध्वं अतिप्रश्रवणीयाऽङ्गुलीभिस्तनान्मर्दयन्ति॥

तदत्र निषेधति। "न समृशति। पापवस्य सस्यव्यावृत्यै" इति। स्तनोपद्रवेण प्राप्तं पापवस्य सम्पापयुक्तं वस्तु तद्व्यावृत्त्यर्थं स्तनापमर्दाभावः।

पूर्व्वोक्तं सर्व्वदेवतासम्बन्धमनुक्तैः कैश्चिद्विशेषैः सहानूद्य तेन हविषाग्निहोत्रहोमः प्रयोगं विधत्ते। "वायव्यं वा एतदुपसृष्टम्। आश्विनं दुह्यमानम्। मैत्रं दुग्धम्। अर्य्यम्ण उद्वास्यमानम्। त्वाष्ट्रमुन्नीयमानम्। बृहस्पतेरुन्नीतम्। सवितुः प्रक्रान्तम्। द्यावापृथिव्यौ ह्रियमाणम् [२] ऐन्द्राग्नमुपसादितम्। सर्व्वाभ्यो वा एष देवताभ्यो जुहोति। योऽग्निहोत्रं जुहोति" इति। उक्तरीत्या हविषः सर्व्वदेवताप्रियत्वात्तादृशं हविर्जुहुयात्। तेन सर्व्वाभ्यो देवताभ्यो हुतं भवति।

तमेवं होमं तद्वेदनं बहुविधफलत्वदर्शनेन प्रशंसति। "यथा खलु वै धेनुं तीर्थे तर्पयति। एवमग्निहोत्री यजमानं तर्पयति। तृप्यति प्रजया पशुभिः। प्र सुवर्गं लोकं जानाति। पश्यति पुत्रम्। पश्यति पौत्रम्। प्र प्रजया पशुभिर्मिथुनैर्जायते॥